

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS protiv Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Predmet C-596/17)

(2017/C 437/26)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2015/64/EU od 21. lipnja 2011. ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njome, s obzirom na definicije duhanskih proizvoda iz njezinih članaka 2., 3. i 4., također uređuju cijene pakiranih duhanskih proizvoda?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, treba li članak 15. Direktive od 21. lipnja 2011., s obzirom na to da se njime propisuje načelo slobodnog utvrđivanja cijena duhanskih proizvoda, tumačiti na način da se njime zabranjuje pravilo utvrđivanja cijena tih proizvoda za 1 000 jedinica ili 1 000 grama čiji je učinak da proizvođačima duhanskih proizvoda nije dopuštena izmjena cijena ovisno o eventualnim razlikama u troškovima pakiranja tih proizvoda?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan (SL L 176, str. 24.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 63., str. 313.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Giudice di pace di Roma (Italija) – Pina Cipollone protiv Ministero della Giustizia

(Predmet C-600/17)

(2017/C 437/27)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Giudice di pace di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pina Cipollone

Tuženik: Ministero della Giustizia

Prethodna pitanja

1. Je li tužiteljica koja obavlja dužnost mirovnog suca obuhvaćen pojmom „radnik zaposlen na određeno vrijeme” iz članka 1. stavka 3. i članka 7. Direktive 2003/88 ⁽¹⁾, u vezi s člankom 2. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, prenesenog Direktivom 1999/70 ⁽²⁾, i člankom 31. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se, za potrebe primjene članka 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, prenesenog Direktivom 1999/70, redovnog suca ili onog koji nosi naziv „togato” smatrati radnikom zaposlenim na neodređeno vrijeme koji se može izjednačiti s mirovnim sucem, radnikom zaposlenim na određeno vrijeme?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, predstavlja li razlika u postupku zapošljavanja redovnih sudaca u odnosu na postupke odabira uređene zakonom za zapošljavanje mirovnih sudaca na određeno vrijeme objektivni razlog u smislu članka 4. stavka 1. i/ili stavka 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, prenesenog Direktivom 1999/70/EZ, kojim se može opravdati da se – u skladu s pravom „prema sadašnjem stanju”, koje su utvrdili Corte di Cassazione (Kasacijski sud) na zajedničkoj sjednici u presudi n. 13721/2017 i Consiglio di Stato (Državno vijeće) u mišljenju n. 464/2017 od 8. travnja 2017. – na mirovne suce, kao što je to u slučaju tužiteljice, radnice zaposlene na određeno vrijeme, ne primjeni iste uvjete rada koji se primjenjuju na usporedive redovne suce zaposlene na neodređeno vrijeme te kojim se može opravdati neprimjena mjera za sprječavanje i sankcioniranje zloporabe ugovora o radu na određeno vrijeme iz članka 5. navedenog okvirnog sporazuma, prenesenog Direktivom 1999/70/EZ, te nacionalnih provedbenih pravila, imajući u vidu da u talijanskom pravnom poretku, pa ni na ustavnoj razini, ne postoje pravila kojima se može opravdati diskriminacija u pogledu uvjeta rada kao ni apsolutna zabrana promjene dužnosničkog radnog odnosa mirovnih sudaca na neodređeno vrijeme, a to nije slučaj ni s ranijim nacionalnim zakonodavstvom (Zakon br. 217/1974) kojim je već bilo predviđeno izjednačavanje uvjeta rada i stabilizacija radnog odnosa počasnih sudaca (to jest počasnih zamjenika sudaca)?
4. U svakom slučaju, protivi li se predmetna situacija članku 47. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i pojmu nezavisnog i nepristranog suca uspostavljenog u pravu Unije, kada se treba smatrati da mirovni sudac, koji je općenito zainteresiran da se spor riješi u korist tužitelja i koji, kao jedini oblik zaposlenja, obavlja pravosudne dužnosti, može zamijeniti nadležnog suca u Italiji kod odlučivanja u radnim sporovima općenito, odnosno u sporovima u nadležnosti redovnih sudaca, s obzirom na to da je sud posljednjeg stupnja – Corte di Cassazione (Kasacijski sud), odlučujući na zajedničkoj sjednici – odbio osigurati zaštitu zatraženih prava, koja su zaštićena u pravnom poretku Unije, tako što je naložio redovnom nadležnom sudu (Radnom sudu (Tribunale del lavoro) ili Regionalnom upravnom sudu (T. A.R.)) da se, u slučajevima kada se to traži, proglasi nenadležnim, neovisno o tome što se isto pravo – naknada za godišnji odmor – temelji na pravu Europske unije, koje je obvezujuće i koje ima prednost u odnosu na pravni poredak talijanske države? U slučaju da Sud utvrdi povredu članka 47. Povelje, traži se nadalje da se ukaže na nacionalna sredstva kojima se može izbjeći da u predmetnom slučaju osim povrede primarnog prava Unije dođe i do apsolutnog odbijanja, u okviru nacionalnog prava, zaštite temeljnih prava zajamčenih u pravnom poretku Unije.

(¹) Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299., str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

(²) Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175., str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2017. uputio Tribunal de première instance de Liège (Belgija) – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune protiv État belge

(Predmet C-602/17)

(2017/C 437/28)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Tuženik: État belge